

Hermelinska nätverket

En blivande fastighetsföretagare

Samuel berättar om sin studietid och livet i Malmö

sid 4-5

Hjälp oss sätta namn på släkten

Vet ni möjligen vilka de numrerade personerna på omslaget är?

sid 6-7

Dramatik på 1500-talet

Läs om vår anfader som avrättades i Stockholms blodbad

sid 12

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten sedan föregående nummer

Avlidna

Den 16 april avled Ingrid Gustafson född Hermelin. Hon tillhörde Thorsvigrenen, Thorstens kvist och var dotter till Mjölksven och Elsa. Närmast sörjande är sonen Lars.

Gifta

Den 7 december 2019 vigdes Ewa (Gripenberg, Joseph, Axel, Johan) och Jari Qwarnberger.

Den 31 december 2019 vigdes Brita (Thorsvi, Thorsten, Sven Thorsten) och Mats Engberg.

Den 24 oktober vigdes Adolf (Thorsvi, Robert, Nils, Gunnar) och Linnea Wessman. Se även bild här intill.

Födelsedagar första halvåret 2021

4 feb: Aino Jonah, 80 år, Forrest Hills, USA

11 feb: Rick, 80 år, Encinitas, USA

21 feb: Pia, 60 år, Björkvik

22 feb: David, 50 år, Marlow, UK

4 mar: Hanna Jessing, 50 år, Enebyberg

5 mar: Ingegerd, 80 år, Enskede

6 mar: Stig, 90 år, Gamleby

8 apr: Claire, 50 år, Marlow, UK

14 apr: Eva, 50 år, Bendinat, Spanien

9 maj: Gertrud, 80 år, Björnlunda

23 jul: Niklas, 80 år, Danderyd

En hälsning från Adolf: ”Hej släkten! Jag och Linnea vigdes på Stads-
huset i Stockholm den 24 oktober. På grund av Covid-19 så kunde
endast två vittnen närvara. Vi ser fram emot att ha bröllopsfest och
fira med släkt och vänner längre fram!”

Lars Hermelin var inte släkt med oss

Många av er läste kanske en minnesruna över Lars Hermelin som avled i slutet av augusti. Jag har fått några frågor om vem denna släkting är. Svaret är enkelt: Han är ingen släkting till oss.

Låt mig gå tillbaka lite i tiden. Till släkstmötet i Sigtuna 1931 hade Elias gjort en utredning om en ofrälse Hermelin-släkt som bodde i Eskilstuna. Det visade sig att en person vid namn Klas Edvin Hultgren antagit vårt namn på 1880-talet. Elias hade därför låtit en jurist upprätta en särskild

förbindelse om att Hultgren själv och hans tre söner fick behålla namnet Hermelin men deras manliga avkomlingar skulle ges annat släktnamn. Släkstmötet uppdrog till styrelsen att fullfölja detta ärende och därmed förhindra att namnet Hermelin behölls av den ofrälse släkten.

Lars var troligen ett av Hultgrens barnbarn som enligt förbindelsen skulle ges att annat släktnamn. Såvitt jag kan se finns det nu tre kvinnliga ättlingar till Hultgren som bär namnet Hermelin. Men inga manliga.

Det blev nog ett trauma för vår släkt när Elias presenterade sin utredning

1931. Genom åren har Hultgrens ättlingar diskuterats och ifrågasatts i olika sammanhang. Den gängse benämningen på dem blev Eskilstuningarna så att vi skulle kunna särskilja denna släkt från vår släkt.

Såvitt jag vet har vi inte kvar förbindelsen och heller ingen aning om Hultgrens ens undertecknade den. Med dagens namnlag spelar det dock mindre roll eftersom ofrälse nu legalt kan ta namnet Hermelin. Å andra sidan har släktföreningen superkoll på vilka som tillhör vår släkt, så någon risk för förväxlingar finns inte. RIP Lars!

Sebastian och hans Sophie Landqvist förlovade sig den 30 november i Green Park i London. Bröllopet planeras till sommaren 2022.

Den 2 november fyllde vår huvudman Nils Magnus 85 år. Stort grattis!

Cornelia och Ludvig Waerner förlovade sig den 11 augusti efter en skattjakt med bl.a nedgrävda meddelanden och krypton i träd.

De här vackra blommorna skickade Johan och Agneta till vår huvudman på hans 85-årsdag. En gratulation på distans från Skånelängan på Österlen där de varit i höst innan återfärd norrut sker med husbilen senast i november.

Urbana studier i Malmö

Samuel berättar om sina studier i fastighetsföretagande

Under gymnasiet var alltid min plan att jag skulle plugga vidare men frågan var vad jag skulle läsa. Det blev både ett och flera sabbatsår med diverse olika jobb innan jag till sist bestämde mig: Malmö var staden jag skulle flytta till för att studera fastighetsföretagande.

Från Sörmland till Skåne

Hösten 2017 då studierna satte igång hade jag endast varit i Malmö en gång och jag flyttade in i min nya lägenhet en dag innan uppropet. Det är ett stort universitet med över 20 000 studerande, en avsevärd omställning för en bondpojke från Sörmland.

Insparken drog igång två minuter efter uppropet med lekar och fester som fortsatte nästan ända fram till morgonen efter, då det var dags för den första föreläsningen. Föreläsningen var jag 15 minuter försenad till, 180 personer vände blicken och kollade när jag försökte smyga in. Det var förmodligen den sista gången jag var försenad till en föreläsning. Läxa lärd!

Urbana studenter

Urbana studenter är en organisation för programmen som sysslar med urbana studier. De arrangerar fester, föreläsningar och evenemang. Bland annat så arrangerades en resa till Åre över en helg för alla studenter.

När jag hade pluggat i ett år och det var dags att välkomna de nya studenterna ställde jag upp som fadder. Det innebär att ta hand om de nya studenterna men även att vara ledare för klassen mot de andra programmen som ingår i Urbana studenter. Under en vecka tävlar sju olika program i olika saker, sedan avslutas veckan med en sittning och prisutdelning. Även om det mest är lekar och fester skapas vänskaper som håller under hela studietiden och även efter studierna är slut.

Fastighetsstudierna

Vad innebär det då att studera fastighetsföretagande? Ska jag vara 100% ärlig så var jag inte helt på det klara med

det när jag ansökte. Det är inte helt överraskande ett väldigt brett program som förbereder studenterna för egentligen alla tänkbara yrken inom fastighetsbranschen. Det var delvis därför det passade mig. Programmet är inte inriktat på ett specifikt yrke, det ger istället en bred kunskap om mycket.

Programmet delas ofta upp i tre delar: teknik, ekonomi och juridik. Men jag anser att det är mer än så då vi till stor del utgår från kunden, alltså hyresgästen. Hur skapar du värde i både bostäder och kommersiella fastigheter tillsammans med hyresgästen samtidigt som det bidrar till samhällsutvecklingen i stort? Det är en spännande tanke att jag i framtiden kan vara delaktig i planerandet och skapandet av något som kommer att användas av nästa och nästnärsta generation. Jag vet inte vad min yrkestitel är om tio år men att jag på något sätt kommer att jobba med fastigheter, det är jag övertygad om.

Fastighetsexpo

Efter den första stressiga tiden rullade det på med studier, studentliv, upplevelser och en närmast oändlig ström av nya bekanskap och lärdomar. En av årets höjdpunkter på programmet är Fastighetsexpo, en dag där representanter från en stor del av fastighetsbranschens företag bjuds in så studenterna får möjlighet att prata med människor som jobbar i branschen. Det hela avslutas med en stor bankett där i stort sett alla studenter och företagsrepresentanter deltar och umgås med varandra. Det andra läsåret hoppade jag in och hjälpte till med att arrangera eftersom jag hade blivit bra vän med några av de andra studenterna som organiserade hela Fastighetsexpo.

En kul anekdot under banketten var att mitt namn ropades upp när de skulle annonsera vinnarna i tipsrundan. Eftersom jag inte ens varit med i tipsrundan försökte jag prata mig ur att komma upp på scen, något måste ju vara fel. Det visade sig senare att domarna inte hade haft tid att räkna resultaten och

bara tagit med mig för att de behövde fler vinnare...

Livet i Malmö

Ibland när jag berättar att jag pluggar i Malmö får jag frågor som "är det inte lite oroligt där?" eller kommentarer som "Malmö är väl inte mycket att ha". Det är inte helt oberättigat men för mig tog det inte lång tid innan jag blev kär i staden. När jag skriver detta har jag studerat och bott i Malmö i över tre år. Jag vet var de bästa barerna ligger, jag vet var jag kan sitta och plugga i lugn och ro och framför allt så vet jag var du kan få den bästa falafelrullen!

En annan positiv fak med att bo i Malmö är att Lund ligger 20 minuter bort. Lund är något annat än Malmö, mindre och med ett annat studentliv mycket på grund av alla nationer. Där har vi även firat Valborg i Stadsparken och 2018 arrangerades Lundakarnevalen som har hållits vart fjärde år i över 100 år. Åker du tåg 40 minuter åt det andra hållet så hamnar du i Köpenhamn. Där spenderade vi en hel del tid det första året. En fantastisk stad som är lika rolig på dagen som på natten.

Coronarestriktioner och examen

När jag hade läst 2,5 år började det dra ihop sig till examensarbete. Vi visste att det skulle vara annorlunda från tidigare upplägg med tentor och föreläsningar men vi visste inte hur annorlunda det skulle bli. I mars stängde skolorna och all undervisning skulle genomföras på distans. När restriktionerna startade var det tråkigt men förståeligt, vi fick anpassa oss snabbt. Men självklart kändes det lite tråkigt att den stora examensfesten som vi hade längtat efter i tre år blev inställd.

Som sagt gäller det att anpassa hur vi lever och även studerar. Jag och mina två vänner som jag skrev examenarbetet med började träffas i min lägenhet. Trots att vi bara satt i lägenheten så genomförde vi intervjuer med många kommuner och företag över hela Sverige. Det fanns stunder när det var job-

bigt men det var även väldigt roligt och lärorikt. Efter ett par månader lämnade vi in ett arbete som vi blev väldigt nöjda med.

Fortsatta studier i Lund

När fastighetsföretagarutbildningen är klar brukar de examinerade studenterna göra en av två saker: söka ett jobb inom fastighetsbranschen direkt eller fortsätta läsa ekonomi i Lund. Jag valde alternativ två och började på Lunds Universitet hösten 2020. Med en klass på 260 personer var det självklart inte ett alternativ att ha föreläsningarna i skolan. Det innebär att 100% av all un-

dervisning sker på distans och att majoriteten av tiden spenderas hemma i lägenheten framför datorn. Det är inte en optimal studiemiljö så självdisciplinen sätts på prov.

Till våren kommer mina studier vara avslutade och jag kommer att söka mig vidare i livet, rikare på kunskap och livserfarenhet tack vare mina år i Malmö.

Avslutningsvis

Avslutningsvis vill jag rikta ett stort tack till släktföreningen för de stipendium som jag tilldelats under min studietid. Det har hjälpt mig att köpa kurslitteratur och även en och annan falafelrulle. Jag vill även tacka min familj som alltid varit där och stöttat mig under dessa år.

Saknade släktingar

Ordförande Johan behöver hjälp med att identifiera våra anfäder på historiska foton

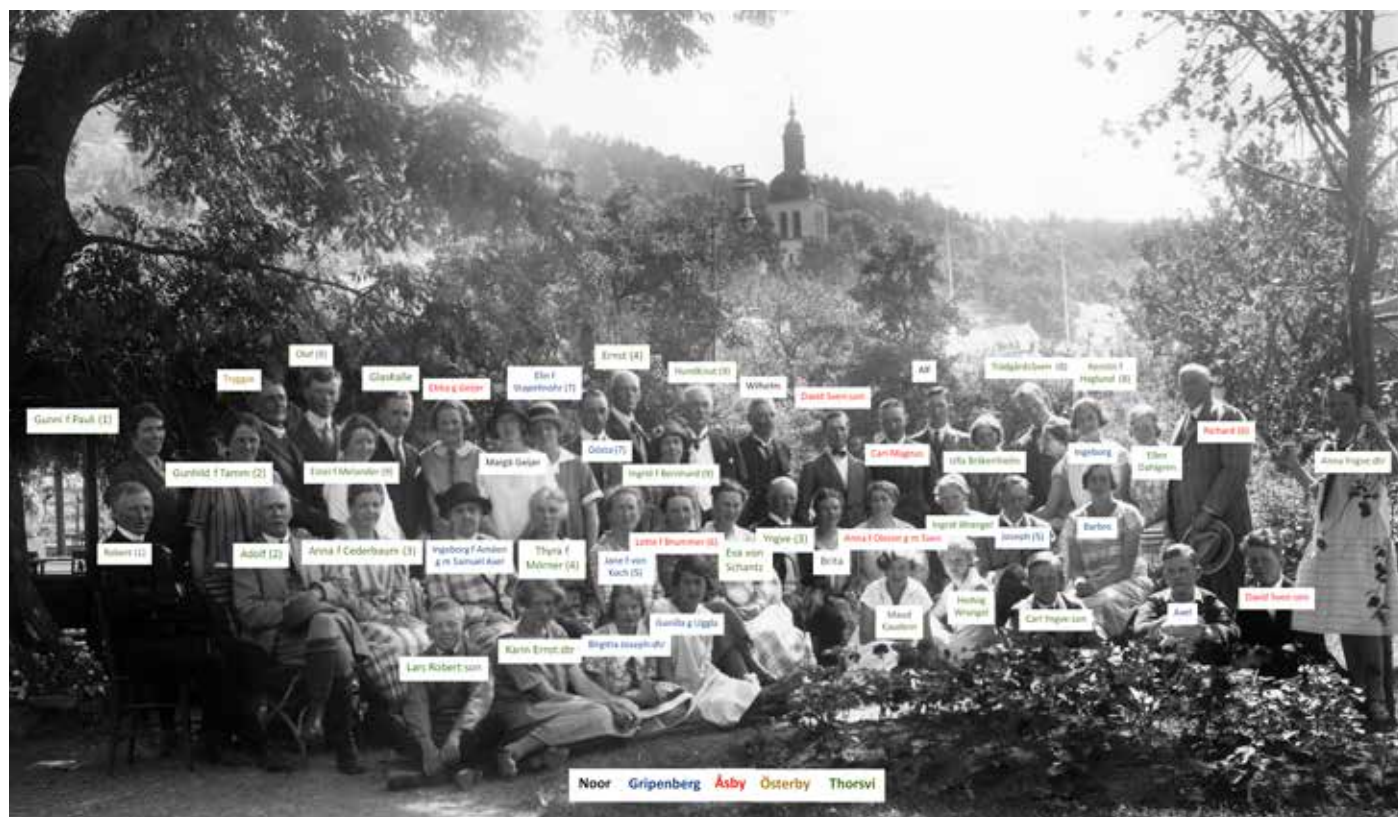

Gruppenbild från släktmötet i Eskilstuna 1947

På släktmötena brukar vi samlas och ta en gruppbild på alla deltagarna. En av de mer lyckade bilderna var från senaste mötet på Hooks herrgård. Vilken skara! Styrelsen vill gärna få fram bilder från alla släktmöten. Vi har börjat söka efter foton från de tidigaste mötena och har lyckats få fram en hel del. Dessa ligger

nu på hemsidan. Här kan du se dina upplädda förfäder stolt paradera (nu också försedda med namnskyftar) bland annat i Alvastra 1916, Mariefred 1921, Gränna 1926, Sigtuna 1931, Söderköping 1942, Eskilstuna 1947 och Uppsala 1951. Som du ser på omslagsbilden (som är

från Söderköping 1942) har de flesta släktingarna en namnskylt. Men vi saknar namn på några, närmare bestämt 13 personer som i stället har fått varsitt nummer. Bland annat sitter sju ungdomar som några läsare borde känna igen på den främre raden. Även på några av de andra raderna saknar vi några namn.

Gruppenbild från släktmötet i Gränna 1926

Gruppenbild från släktmötet i Mariefred 1921

Vet du möjligen vilka de är?

Vi har samma situation på flera andra gruppbilder och därför behöver vi din hjälp för att identifiera så många som möjligt. Gå gärna in på hemsidan och granska omsorgsfullt. Om du vill ha större bild är det bara att högerklicka och visa länken i ny flik. Titta gärna på gruppbilden från Mariefred (se ovan) där varenda person är identifierad. Så vill vi gärna ha det på varje gruppfoto. Hoppas du kan bidra på något sätt!

Men det handlar inte bara om att identifiera personer. Vi vill gärna ha fler bilder från släktmötena också. I dagsläget saknar vi eller har väldigt få bilder från Skokloster 1996, Söderköping 1991, Åbo och Wijk 1981, Vadstena 1976, Stockholm 1971, Stockholm 1961,

Karlstad 1956, Eskilstuna 1947 och Kalmar 1936. Varje insats har betydelse: I somras fick jag ett antal bilder från Uppsala 1951 av Brita von Sydow och de ligger nu på hemsidan. Tack Brita! Hoppas att många fler följer ditt exempel.

På hemsidan kan du också läsa olika dokument från släktmötena genom åren. Tillsammans med bilderna ger de en intressant bild av slakten under flera olika tidsepoker.

Så om du har tid och lust, bläddra gärna lite i dina fotopärmar och hjälp oss att dokumentera våra möten. Kontakta johan@hermelin.com när du hittar något!

Apropå släktmöten

Med tanke på rådande pandemi känns tanken på ett släktmöte i juni nästa år helt orimlig. Efter både interna diskussioner och samtal med medlemmar har styrelsen därför beslutat att ställa in släktmötet 2021. Vi hoppas naturligtvis att i stället kunna träffas året därefter och planerar redan nu ett hejdunderande kalas!

Styrelsen, revisorer och valberedning ställer upp på att förlänga sina åtaganden ett år och hoppas att 2022 års släktmöte i efterhand godkänner styrelsens beslut att flytta släktmötet.

Livet i Paris

Erik Engberg berättar om tiden före, under och (i alla fall för en stund) efter Covid-19

Hej igen!

Jag har skrivit här två gånger förut, så det känns härligt att sätta sig och beskriva ytterligare en resa som har underlättats av Hermelinska släktföreningen. Tidigare har jag studerat i Göteborg och i Nice, nu senast kommer jag från Paris.

En ihärdig frankofil

Den uppmärksamme kanske noterar att båda mina utbyessejourer har ägt rum i Frankrike. Var min frankofila sida kommer ifrån kan jag inte riktigt förklara. Men det är inte heller helt oförståeligt då Frankrike är ett land som har allt från magnifika restauranger, caféer och barer till spännande naturmöjlig-

heter. Denna gång var jag dock i Paris, som kanske inte exemplifierar ett spännande naturliv, men desto mer en myllrande såväl som romantisk kulinarisk scen. Jag befann mig i Paris tack vare ett utbyte från Chalmers och spenderade hela första året av min mastersutbildning där.

Hösten var utan tvekan fantastisk, jag träffade många nya vänner från världens alla hörn och kunde tillsammans med dem och fransmännen upptäcka en stad som i alla fall jag definierar som en av världens häftigaste.

Caféer och vitaminbrist

Själva skolan låg lite utanför Paris (15 minuter med deras pendeltåg) i en pit-

toresk ort som heter Sceaux (uttalas ”Så”). Med ett så dynamiskt och energiskt storstadsliv som det ändå är i Paris var det nästan lite skönt med den lilla pendlingen till ett grönare, lugnare område. Vi hade även vår lokala pub och vårt lokala café där ute där vi lärde känna de lokala ägarna som alltid utbrast ”Ah! Les étrangers!” (utlänningarna!) när vi kom in. Det var nog väldigt lätt att känna igen oss, om inte på vårt utseende så på vår grova brytning när vi

Erik med flickvännen Rebecca Pontén

bristfälligt försökte beställa en espresso och en croissant.

Om jag skulle säga en tydlig nackdel med denna höst i Paris var det att jag drastiskt minskade mitt vitaminintag. Om ni skulle undra vad ”fullkorn” heter på franska kan jag redan nu säga att det ordet inte verkar existera i den franska ordboken...

När vårterminen började lämnande väldigt många utbytesstudenter Paris och återvände till sina hemländer så jag var mer eller mindre ensam med mina franska klasskamrater. På ett sätt var det perfekt eftersom jag fick möjlighet

att träna min franska och jag märkte mer och mer att min brytning försvann. Men det var så klart även frustrerande ibland att även i skolan "tvingas" prata franska. Ni kan tänka er själva, att räkna fransk matte och försöka säga "vi borde ta kvadratroten ur..." var ingen lätt uppgift.

...och så kom Covid-19

Jag vill inte att min artikel ska handla för mycket om Covid-19, men det går knappt att kommentera min tid i Paris

Erik utanför porten till lägenheten där han och flickvännen tillbringade sin coronakarantän

utan att nämna hur Frankrike hanterade denna pandemi. Jag ska inte gå in på vilken strategi som fungerar bäst och jag vill verkligen inte starta någon större diskussion kring eftermiddagskaffet hemma i stugorna. Men med det sagt, Frankrikes hantering av pandemin var extremt påtryckande. Man fick vara ute max en timme om dagen, max en kilometer hemifrån, allt stängde förutom matbutiker, apotek och sjukhus. Masktvång gällde överallt. Det patrullerade poliser på Paris tomma gator och mer ofta än sällan kontrollerade poliserna mig med en väldigt seriös ton. Denna

totala hysteri varade i tre månader, från mitten av mars till mitten av maj.

När de sedan öppnade upp restauranger, caféer, barer och parker var det fullt överallt. Vilket så klart i sig är anmärkningsvärt. Det var dock en härlig känsla att kunna röra sig relativt fritt igen.

Trots allt detta valde jag att stanna. Varför? Jag har nog inget bra svar på det men var trots allt som hände inte psykologiskt redo att lämna landet jag älskar. Jag spenderade dock denna instängda tid i lägenheten med min flick-

vän, vilket var viktig faktor för att inte bli galen och bidrog även till beslutet att stanna kvar.

Hemma bra men borta också bra

När jag kom hem i början av juni i år kände jag en enorm lättnad, men jag hade ändå inte velat byta bort denna möjlighet och är väldigt tacksam för min tid i Frankrike och Paris.

Jag vill även, igen, tacka släktföreningen för stipendiet som gjorde livet i Paris betydligt lättare.

På återseende!

Notiser

Här skriver vi om stort och smått som har koppling till släkten. Tipsa jenny@hermelin.com!

Kort från styrelsens senaste möte

Det senaste styrelsemötet var den 7 oktober. Det var styrelsemöte nummer 11 sedan släktmötet 2016.

Vid mötet var alla i styrelsen närvarande och vi följde som vanligt den dagordning som Johan skickat ut. Efter en genomgång av föregående protokoll och vad som hänt sedan mötet innan gick vi igenom ekonomin och fondernas utveckling, mellankommande beslut, alla våra stipendiater och särskilt hur vi ska få våra fonder att räcka för framtiden. Vi gick också som vanligt igenom innehållet i kommande nummer av Nätverket, där vi bollade många idéer under ledning av vår eminenta redaktör Jenny.

Protokollen från styrelsens möten hittar du på vår hemsida. Har du frågor om styrelsearbetet eller om protokollet får du gärna kontakta mig som är sekreterare, eller någon annan av oss i styrelsen.

//Hanna Jessing

Vi vill ha fler notiser!

Vill du slippa rutor som den här som är lite halvtomma och inte har något roligt innehåll?

Hjälp oss då att hålla koll på släkten Hermelin! Stort och smått, allt som rör släkten och släktingar är välkommet på notissidorna.

Hör av dig till redaktör Jenny på jenny@hermelin.com eller 070-380 15 55 om du ser något kull!

Hur uttalas vårt namn egentligen?

Baron, friherre, baronessa och friherrinna är inte ord som används i vardagligt tal. Men det tillhör allmänbildningen att veta skillnaden och att kunna använda dem i rätt sammanhang. Särskilt om man tillhör en adlig ätt.

Jag börjar med baron och friherre. Det är enkelt. Friherre är en titel och baron en tilltalsform. Min pappa lärde mig skillnaden genom följande berättelse: Han blev invald i landstingsfullmäktige i Östergötland. Ordföranden hälsade honom välkommen med följande ord: ”Ny ledamot i fullmäktige är friherre Nils Hermelin från Söderköping. Vi hälsar baron välkommen”. Svårare än så är det inte.

Baronessa är ännu enklare för det används inte i svenska språket. I det fallet är friherrinna både titel och tilltalsform.

Lite knepigare blir det när man ska uttala vårt släktnamn. Och hur uttalar

man namnet på djuret? Det finns tre alternativ. Jag exemplifierar dem med tre kvinnonamn:

1. Madeleine – [di-di-’dii] dvs sista stavelsen betonas och alla i samma tonhöjd men sista stavelsen längre.

2. Emelie – [’dii-da da] dvs betoning på första stavelsen som är längst, följd av två med kortare längd och lägre tonhöjd.

3. Annelie – [’daa-da-’dii] dvs betoning på första och tredje stavelserna som har längre duration än den mittersta, och den sista har högre tonhöjd.

Prova de tre alternativen innan du läser vidare. Ska vårt släktnamn uttalas enligt alternativ 1, 2 eller 3? Och hur ska djuret uttalas?

Såvitt jag vet finns inte det rätta svaret i Wikipedia eller något annat uppslagsverk, så jag lutar mig på min uppföstran. Vårt släktnamn uttalas enligt alternativ 2 och djuret enligt alternativ 1. Rätta mig om jag har fel!

Håkan Spännar, en av grundarna till Ottilia Adelborgmuseet i Gagnef, funderar på vilken baron Hermelin som har ägt denna tavla målad av Ottilia Adelborg. Kan någon tolka texten på baksidan (inklippt i bilden ovan) och komma fram till vilken släkting som har ägt tavlan? Hör av er till Johan i så fall!

Är du vår nästa styrelseledamot?

Släktföreningens styrelse består av sju personer. Vi träffas normalt två gånger per år och tar upp frågor kring Nätverket, hemsidan, stipendier, ekonomi och annat som dyker upp. Varje ledamot har sina speciella ansvarsområden vilka kräver en del insatser under året. Allt styrelsearbete sker på frivillig

basis så någon ersättning ges inte.

Till nästa släkthemöte (år 2022) har alla ledamöter utom en meddelat att de gärna vill vara kvar i styrelsen. Det innebär att vi söker en ny ledamot. Vi ser gärna en person som är datakunnig och duktig på att slutföra sina åtaganden.

Som styrelsemedlem får du ett vidgat släktnätverk och ta del av en hel del Hermeliniana. Vi som har förmå-

nen att sitta i styrelsen trivs både med varandra och våra uppgifter. Det är helt enkelt jättekul!

Är du intresserad av att kandidera till styrelsen eller vill du veta mer om vad det innebär? Hör av dig till valberedningens ordförande Dag på dag.hermelin@gmail.com eller ordförande Johan på johan@hermelin.com.

Det kom ett brev

Om ni har läst Nätverket de senaste åren har ni säkert mött Agneta och Johan som har delat med sig av allt från glada födelsedagsfiranden till skrämmande sjukdomsskildringar. Nu har vi fått en hälsning från dem igen via Agneta:

”Med tanke på släkting Johans favoritdryck te har Dag, den oöverträffade tekonnässören, givit Johan i gåva två nysilverpjäser. Den vackra tekannan med tillhörande vattenkanna är arvegods från Dags farfar Adolf Hermelin och farmor Gunhild född Tamm. De båda kannorna präglade med Hermelinska hjärtvapnet samt initialerna AH och GT förädrades paret i lysningspresent inför bröllopet år 1917. De överlämnades vid ett besök hos Johan och Agneta i Stockholm och finns nu i Agnetas Skånelänga på Österlen dit vi hoppas på besök av Dag med dotter Honorine med flera Hermelinsläktingar kommande år. Välkomna att dricka te med Johan och Agneta vid lämpligt tillfälle!”

Ny rutin för stipendieansökningar

Några släktingar har donerat pengar för att andra släktingar ska ha råd att studera. I Nätverket kan du läsa om dessa stipendiat och deras studietid. Släktföreningen ser inte stipendierna

som en gåva, mer som ett gemensamt åtagande där studenten förväntas visa intresse för slakten. Det kan ske genom att delta i våra släkthemöten och mellanmöten, men också genom att skaffa sig kunskap om vår historia.

Ansökan om stipendier ska i fortsättningen göras på hemsidan. Förutom

sedvanliga uppgifter får den sökande också besvara frågor om vår släkt. Har man sett filmen ”Vårt släktvapen” kan man säkert svara på frågorna.

Vi hoppas på detta sätt få studenter som inte bara är medlemmar i föreningen utan också vill bära vår släktkänsla och historia vidare.

500 år efter Stockholms blodbad

Ordförande Johan om att vi var en hårsån från att inte bli till

Här fortsätter berättelsen om våra länge sedan döda anfäder. I förra numret av Nätverket kunde ni läsa om finansministern Nils Pedersson Bielke som drunknade i Bråviken och efterlämnade sonen Ture blott två år gammal och dottern Carin som var elva år. Dessa blev på olika vägar anfäder till släkten Mörner och senare till Hermelin.

Anfäder till hela Thorsvigrenen

Nu går vi tillbaka ytterligare ett halvsekel. Bengt Pedersson Gylta föddes 1485, för så

där 15 generationer sedan. Han dog 1520 och är anfäder till hela Thorsvigrenen.

Bengt var väpnare, alltså en frälse ungdom i vapentjänst i rank alldeles under riddare. Som väpnare kunde man väljas till riksråd och räknas till riddares lika. Men en

wäpnare fick till skillnad mot riddare aldrig kalla sig herre.

Maktkamp

Bengt blev senare riksråd, titeln för de som är kungens rådgivare. Kungen – eller riksföreståndaren som det hette på den tiden – var Sten Sture den yngre.

Omkring 1515 pågick en maktkamp mellan ärkebiskopen Gustaf Trolle och Sten Sture. Ärkebiskopen misstänktes ha avlagt trohetsed till den danske kungen Kristian II. Trolle hade även fått påvens beskydd att hålla militär

trupp i sitt slott vid Stäket strax nordväst om Stockholm.

Sten Sture lät riva Stäkets slott

Sten Sture drog in påvens beskydd och belägrade slottet. Vid ett riksmöte förklarades ärkebiskopen skyldig till högmålsbrott och borgen skulle rivas. Vår anfäder Bengt Gylta var med om att ta beslutet om rivning av Stäket. Det skulle han inte gjort.

Bengts hustru Brita födde 1516 dottern Anna och 1518 sonen Bengt. Det var tur för oss.

de inte fick amnesti för vad de bland annat gjort mot kyrkan inklusive rivningen av Stäket. De fick amnestin – ett tag.

Prästerna utgjorde domstolen

I samband med ett hejdundrande gille spärrades plötsligt slottets utgångar. I en så kallad andlig domstol kom de församlade prästerna fram till att Sten Sture och hans medhjälpare hade gjort sig skyldiga till kätteri. Det gör man inte ostraffat. Den 8 november började

halsuggningen av präster och adelsmän på Stortorget i Stockholm. Borgmästare och rådmän hängdes dagen efter och sist avrättades adelsmännen och andra medhjälpare. Slutligen brändes alla kroppar på ett bål. Totalt avrättades 82 personer.

Bengt Gylta halshöggs här på Stortorget i Stockholm 1520

Kristian II attackerar

Påven gillade nämligen inte Sten Stures tilltag, så han bannlyste Sten Sture och de som var med om att fatta beslutet. Påven bad även om de världsliga myndigheternas stöd (vilket väl kan liknas vid någon slags vädjan till FN).

Den danske kungen Kristian II passade då på att inleda ett militärt anfall mot Sverige i januari 1520. Han var så framgångsrik att han erkändes som svensk kung i mars samma år. Men stockholmarna vägrade att ge upp om

Det var bakgrunden till Stockholms blodbad år 1520. Med hänsyn till Bengt Gyltas ställning åkte han nog med i den första omgången.

Brita blev alltså änka när hon var 30 år. Barnen var två respektive fyra år när de blev faderslösa. Dottern Anna gifte sig senare med mönstringsherren Sven Knutsson Ribbing. Bengts ättlingar kom så småningom att heta Mörner. Båda välkända efternamn i vår släkt.

Det var inte alltid så lätt förr i tiden...

Följetongen fortsätter

Jan Winter blev inspirerad av Louise Ugglas text om Casan och det tyska kuvertet

I juni i år fick jag ett mejl från vår släkting Jan Winter. Jag förmedlade så klart kontakt till Louise men vill nu också låta er andra släktingar få ta del av historien.

//Redaktör Jenny

Hej Jenny,

Det var ett riktigt intressant sommarnummer som du gett ut! Jag fastnade mest för artikeln om Casan och skrev direkt, nästan på fri hand, nedanstående anknytande text som kanske kan roa artikelförfattaren och möjligen platsa i nästa nummer. Vi har hittat några mindre kända foton på Casan från Hälla som kan passa i sammanhanget.

Till redaktionen för Hermelinska Nätverket och Louise Ugglå

Texten ”Kuvertmysteriet löst” var en välskriven och intressant artikel, inte bara för att den gav svar på en läsarfråga.

För mig och mina bröder väckte den mångahanda minnen, inte minst eftersom vår mormor också hette Carin Hermelin och var syssling till Casan men kanske framför allt för att vår mamma Christina Winter, född Hermelin, då och då fick brev från Sverige där inledningsordet i kuvertadressen var just ordet högvälborna, till råga på allt med postadressen Dahlem!

Det var sådana märkliga ord som kunde få en åttaåring att börja botanisera i den svenska adelskalendern.

Detta var på 1950-talet när familjen Winter bodde i Västberlin och många decennier efter den vistelse i Dahlem 1920 som Casan berättar om i sina brev. (Dahlem är en av många landsortsbyar runt Berlin som visserligen blev till förstäder men som i många fall behållit sin lantliga karaktär med bondgårdar, vall och sädesfält.)

Men Casan var förstås välbekant i vår familj eftersom hon besökte Berlin många gånger, inte bara som församlingssystemer. Det kan till och med vara så att hon någon av gångerna faktiskt bodde i Dahlem, inte hos morbror Richert

Carin (Casan) Hermelin

(von Koch?) utan hos journalistkollegorna och släktingarna Dieter och Christina Winter.

Jag minns i alla fall Casan väl från Svenska kyrkan, liksom den omnämnda Frau Schwandt (svenska kanelbullar till kyrkkaffet med mycket mera) och den förträffliga finlandssvenska församlingssekreteraren fru Grossman, som så småningom blev kyrkoherdefru och bytte namn till fru Jansson.

Kyrkoherde Jansson hämtade förresten ofta svenska gäster på Ostbahnhof i den sovjetiska sektorn, sedermera Östberlin, i sin tjänste-Jaguar. Några år efter Berlinmurens tillkomst 1961 fick Jaguaren stanna i prästgårdsgaraget vid svenska kyrkan på Landhausstrasse. Kyrkoherdeparet fick ta flyget till Sverige eftersom östtyskarna upptäckt att kyrkoherden smugglade östtyskar till Västberlin i den diplomatskyttade gröna Jaguarens rymliga bagageutrymme varje gång han höll svensk gudstjänst i Östberlin för gamla berlinare med svenskrötter. I många år var Heribert Jansson ”persona non grata” i öst.

Uppgiften att Casans lön skulle bekostas med basarmedel berör lite extra eftersom småknattar som jag under dessa år – i Delsbodräkt – deltog med stor energi i den årliga julbasaren och sålde svenska tändstickor i presentförpackning till julklappsköpande berlinare. Julbasaren var ett stort evene-

mang i efterkrigstidens Västberlin och sammanföll med den svenska skolans Luciatåg för staden Berlin. Mycket av kyrkans sociala verksamhet bekostades med försäljningen av svenska märkesvaror, från konsthandverk till Kostaglas, varor som församlingens medlemmar tiggat ihop under sommarsemestrarna i Sverige.

Våningen i Grunewald som Casan berättar om var kyrkoherdens residens innan den nya prästgården byggdes i anslutning till kyrkan, bland annat med grundstenar från den svenska legationen (ambassaden) i Tiergarten som bombades sönder 1943.

Sista gången jag träffade Casan var faktiskt på det där torpet utanför Falun, troligen 1969. Min bror Staffan tog bilden.

Den som titulerade vår mamma Christina med högvälborna på sina brevkuvert var en av grabbarna framför björkdungekulissen på sidan 14 i samma nummer av Nätverket, nämligen Elias, efter några år pappa till Christina och därmed vår morfar. Han var för övrigt syssling till både Casan och Honorine. Det var förresten vår mormor Carin också, hon var ju gift med sin syssling... Ja, man förstår så väl att det behövs släktföreningar för att reda ut släkttrasslet ibland.

Casan är numera inte helt bortglömd i den svenska 1900-talshistorien, delvis tack vare kunniga författaren och journalisten Ulrika Knutson. Hon nämner henne i förbigående i sina böcker om Fogelstad och nu senast om Elin Wägner, som ju Casan efterträdde när Wägner lämnade redaktörsposten för Tidevarvet 1926.

Med varma hälsningar

Jan Winter, journalist och författare i tredje generationen efter sin mormor Carin Törnblom Hermelin (författare och hallå på Sveriges radio med mera) och sina föräldrar Dieter och Christina (Expressen, VJ, Sveriges radio med mera).

Från dödsrunor till avgifter

Ordförande Johan berättar om nyheter på hemsidan och ny praxis för medlemsavgifter

Om man inte tittar bakåt och inte tittar framåt, då får man se upp. Det är ett gammalt visdomsord som står sig än i dag. Släktföreningen har fokus på att titta bakåt, att minnas, att ta tillvara på traditioner. Men också att skapa framtida släktband för våra barn och barnbarn.

Vi har många minnen fysiskt bevarade i olika arkiv. Släktarkivet i Eskilstuna, olika gårdsarkiv, Riksarkivet, Riddarhuset, Domkapitlet i Luleå, Västra Ryds kyrka och säkert på fler ställen som vi inte känner till. På Thorsvi har Carl och Petter funderingar på att flytta delar av gårdsarkivet till Eskilstuna. Det hjälper vi gärna till med! Där ligger det i tryggt förvar.

Ett annat arkiv som blir allt större är hemsidan. Där finns mycket om släktens historia, släktträd, biografier, gårdar, företag, släktmöten och mycket, mycket annat.

Den senaste månaden har vi lagt till en hel del nytt. Framst vill jag lyfta fram ett 60-tal minnesord över avlid-

na släktingar. Här kan du läsa vad som sagts om dina förfäder.

De flesta minnesorden har hämtats

På hemsidan kan du bland många andra dödsrunor läsa den över Lilly Matilda f Bexelius. Det var Lilly som 1950 donerade aktier värda 60 000 kr till släktföreningen. Något som många studerande släktingar har haft glädje av genom åren.

från tidiga släktmöten. På den tiden inledde man nämligen mötena med att läsa upp dessa minnesord. Men vi har även tagit med några som är lite nyare. Saknar du någon minnesruna, hör av dig till Johan!

Från släktmötet 1991 i Söderköping finns två videor: en från Blixta, den andra från Wallsnäs. Jag tror nästan alla deltagare är med på filmerna.

Det finns mycket annat nytt på hemsidan. Släktmötena är uppdaterade med bilder, protokoll och andra dokument. Under biografier finns en nästan 200 sidor biografi med ljudinspelningar om Gunni. Under fliken Släktgårdar kan du läsa det föredrag Gunhild höll 1940 om Thorsvibyden.

Vi har flera nya foton av tavlor målade av Olof. De senast inlagda ligger sist. Vi har också lagt in ansökningsformulär om stipendier på hemsidan. Mer om det på annan plats i tidningen. Ta dig gärna tid att navigera runt på hemsidan. Du kommer att hitta mycket gammalt som är nytt för dig.

Ny praxis för avgift

Det är inte frivilligt att vara släkt, det kommer så att säga med födseln vare sig du vill eller inte. Däremot är det frivilligt att vara medlem i Hermelinska släktföreningen.

Det finns ganska många fördelar med att vara med i släktföreningen. Nätverket, hemsidan, släktmöten, MyHeritage, stipendier och understöd för att nämna några. Det är en hel del frivilligt arbete som ligger bakom detta och inte minst ett antal donationer från generösa släktingar.

Den uppoffring som krävs för att komma i åtnjutande av föreningens utbud är en årsavgift på 100 kr. Eller om man hellre vill en livstidsavgift på 2 000 kr. Oavsett hur du betalar så är medlemskapet utan tvekan ett för-

månligt erbjudande.

Släktingar som bor utomlands har hittills varit undantagna från att betala medlemsavgift eftersom det tidigare var ganska omständligt att skicka pengar mellan länder. I dag är det betydligt smidigare och därför har styrelsen beslutat att ta bort undantaget. Visserligen kostar det en liten summa att transferera pengar men i förhållande till vad man får är kostnaden ändå låg. Betalar man livstidsavgift behöver man ju dessutom bara betala den extra avgiften en gång.

Om en släkting avstår från att betala medlemsavgift tolkar vi det som att våra erbjudanden inte är värda 100 kr. Genom att betala medlemsavgift sänder du däremot en signal till styrelsen att du uppskattar det vi erbjuder. Den signalen är betydligt mer värd för oss

i styrelsen än själva beloppet. (OBS: Om någon skulle ha ekonomiska bekymmer med detta belopp går det att söka betalningsbefrielse.)

Det finns några släktingar som väljer att inte betala någon medlemsavgift. Tråkigt tycker vi men det är naturligtvis den enskildes beslut. Vi särskiljer dessa genom att klassificera dem som "Släktingar som inte är med i släktföreningen" i vårt register. Därigenom kan vi enkelt undanta dem från exempelvis utskick av Nätverket.

Tidigare har vi varit relativt generösa med att skicka Nätverk med mera till dessa "fripassagerare". Nu kommer vi att upphöra med det. Den som från och med nu inte betalar medlemsavgift efter påminnelse hamnar utanför släktföreningen – men är naturligtvis välkommen tillbaka när som helst!

Föreningens ekonomi

Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor	Sep 2020	2019	2018	2017	2016
Släktföreningen	8 931	8 733	8 050	8 275	7 990
Victor Hermelins minne	12 578	12 294	11 374	11 847	11 275
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	3 279	3 192	2 878	2 934	2 784
Lena Robertsdotters fond	4 935	4 795	4 311	4 408	4 144
Totalt	29 723	29 014	26 613	27 464	26 193
Värdeförändring för perioden	2,4%	9,0%	-3,1%	5%	1%

Portföljens fördelning

Förmögenhetens fördelning på olika tillgångslag per den 30 september 2020 framgår av diagrammet intill.

Fondernas utveckling

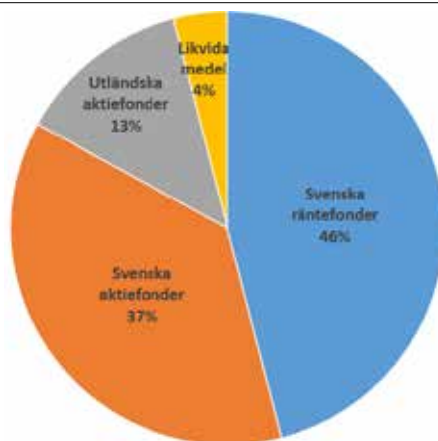
Efter den initialt kraftiga nedgången till följd av coronapandemins globala utbredning (-8% vid mars månads utgång) hade börsen återhämtat mer än detta per den 30 september, totalt 2,4%. Justerat för kostnader, stipendier mm i fonderna var den totala utvecklingen brutto 3,1%. Trots denna återhämtning kvarstår i skrivande stund en klar osäkerhet kring pandemins utveckling och effekterna på sikt, vilket kan ge nya bakslag.

Vi finner mot bakgrund av dramatiken att fondernas utveckling och Öhmans förvaltning under året sammantaget har varit god. Man har suttit rätt still i båten, sett till relation aktiefonder/räntefonder, och agerat väl. Efter en initial lägre nivå av aktiefonder vid början av året ökades denna på något när allt såg som mörkast ut.

Mot bakgrund av det långsiktiga avkastningskrav vi satt samt real värdesäkring har styrelsen beslutat att ge Öhman mandat att kunna öka andelen aktiefonder med upp till 10 procentenheter, då vår bedömning är att "risk/reward" över tid torde vara gynnsam för fondernas långsiktiga utveckling, sett till historiken.

Stipendier

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier? Fyll i formuläret på hemsidan och sök stipendium! *OBS: Sista ansökningsdag för vårterminen är 28 februari och för höstterminen 30 september.* Denna

termin sökte och fick tio släktingar 8 000 kronor vardera:

David, son till Christian och Fredrika, Lunds Universitet (Thorsvi, Adolf, Thor)

Eric, son till Joachim och Mia Göthe, Lunds Universitet (Gripenberg, Josef, Axel)

Erik, son till Christian och Maria, Karolinska Institutet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Erik Engberg, son till Brita, Chalmers (Thorsvi, Thorsten, Sven)

Isabella, dotter till David och Heidi, Chapman University, USA (Åsby, Sven, Åke)

Maika Leroy, dotter till Louise och Jacques Leroy, University of Amsterdam (Åsby, Sven, Sven Samuel)

Mikael, son till Jan och Maria, KTH (Thorsvi, Adolf, Adolf)

Sophia, dotter till David och Heidi, Georgetown University, USA (Åsby, Sven, Åke)

Therese, dotter till Christian och Maria, Lunds universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Thyra, dotter till Olof och Tina, Uppsala universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin (se kontaktinfo nedan)

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbild

Släktmöte i Söderköping 1942

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande
johan@hermelin.com,
070-699 14 10

Fredrik Hermelin, vice ordförande
fredrik@outdoortravel.se,
0708-56 18 38

Hanna Jessing, ledamot
hanna@jessing.nu,
070-968 15 55

Fredrik I:son Hermelin, ledamot
fredrik@hermelin.st,
0709-29 32 61

Olof Hermelin, ledamot
olof.hermelin@outlook.com,
070-789 81 77

Jenny Hermelin, ledamot och redaktör för Nätverket
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Cornelia Hermelin, ledamot
cornelia.hermelin@gmail.com,
076-184 19 80

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,
191 35 Sollentuna
IBAN:SE1950000000058111001746
Bankgiro: 5273-3789
Organisationsnummer:
802001-4265

Henrik Wrangel

Carl (10)

Andrea f Cederblad (10)

10

Anna Yngve:dr

Philip

Yngve (5)

Elin f von Stapelmohr (2)

Lotten f Brummer g m Richard

1

11

Carl

Ingeborg

Gösta (2)

Brita

Carin

Kerstin f Haglund (1)

Eva von Schantz (11)

TrädgårdsSven (1)

HundKnut (9)

Ingrid Wrangel

2

Folke von Schantz (11)

Christina

Ernst (

Ingrid Bernhard

Noor Gripenberg Åsby Österby Thorsvi